

סיכום פ"ד משנה ז'

שור האשה	שור היתומים	שור האפטרופוס	שור המדבר	שור ההקדש	שור הגר שמת
ההוא אמינא	לפטור השור מסקילה, משום שהם לא בני דעה לשומר !	לפטור השור מסקילה דנשמר מעט ע"י האפטרופוס ואין הזיקו מצוי	לפטור מסקילה דהא אין לו בעלים	לפטור מסקילה דאין לו בעלים מישראל וכמו"כ יגרם הפסד לממון הקדש	לפטור מסקילה כשמת הגר ואין לו יורשים ורכשו הפקר
המסקנא לת"ק	שמחייבים סקילה דכתיב "שור" מיותר	שמחייבים סקילה דכתיב "שור" מיותר	שמחייבים סקילה דכתיב "שור" מיותר	שמחייבים סקילה דכתיב "שור" מיותר	שמחייבים סקילה דכתיב "שור" מיותר
המסקנא לר' יהודה	כנ"ל	כנ"ל	לא מחייבים דאין לו בעלים	לא מחייבים אפילו אם נגח ואח"כ הקדיש דבשעת העמדה בדין היה השור ללא בעלים	לא מחייבים, כמו הסיבה שנאמרה גבי שור הקדש

סיכום פ"ד משנה ט'

המקרה	המאן דאמר	הדין	הסיבה
קשרו בעליו במוסרה (חבל לקשירת בהמות עשוי גומי) ונעל בפניו כראוי, בדלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה והיינו שמירה פחותה	ר' מאיר	אחד תם ואחד מועד, חייב	שיטת ר' מאיר דשוורים זקוקים לשמירה מעולה כל הזמן ולכן בכה"ג חייב.
	ר' יהודה	תם חייב מועד פטור	תם חייב : דהשור זקוק לשמירה מעולה . מועד : פטור דשמירה כזו סגי לו דאנשים יודעים שהוא מועד ונשמרים ממנו (מאירי)
	ר' אליעזר	במועד יתחייב אפי' בשמירה מעולה	לדעת ר"א לשור מועד אין שמירה אלא סכין. ולכן אפי' בשמירה מעולה יתחייב (בילקוט ביאורים משמע דהחויב הוא כלפי שמים, מאירי)